

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. IX. Vitia per excessum religioni opposita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

verentiam ad res sacras, & Ecclesie exorcismos, dixit Majol. *sum. in Decalog. 1. precept. p. 1. q. un. art. 5. §. 10.*

Adjurari solum possunt, referendo adjurationem ad Deum per modum deprecationis, eum deprecando, ut nos ab ipsarum nocimento liberet. *Soula cit. num. 13.*

Secundo, Ad usitiam reducuntur etiam. I. Pietas; quæ inclinatur ad colendos Parentes, Cognatos, & Patriam, cui opponitur impietas; quæ est ex suo genere mortalis.

II. Observantia, quæ inclinatur ad tribuendum honorem superioribus, & personis in dignitate constitutis; cui opponitur inobservantia; item ex genere suo mortalis.

III. Obedientia, inclinans ad exequenda mandata Superiorum; Cui opponitur inobedientia; item ex genere suo mortalis.

IV. Veritas, seu veracitas inclinans ad conformanda verba menti; Cui opponitur mendacium. De quo *libra secundæ cap. 17.*

V. Liberalitas inclinans ad distribuenda bona aliis sine avaritia, vel prodigalitate, sed juxta præscriptum rationis, dando, & retinendo, ut oportet; ideo ei per defectum opponitur avaritia, & per excessum prodigalitas, ut dictum est *supra num. 15. & dicendum lib. 2. c. 37.*

VI. Amicitia inclinans ad res mandandum amicis, eique amabilia officia exhibenda; Cui per excessum opponitur adulatio: quæ est mortalis, dum malefacta laudantur; cum impedit, ne amicus à peccatis resurgat, vel eum ad majora summa inducit.

§. IX.

Vitia per excessum religioni opposita.

Religionem per excessum opponitur superstitio; non quia, ut ait D. Thomas 2. 2. q. 92. art. 1. plus exhibeat in cultum divinum, quam religio, sed quia exhibet cultum divinum cui non debet, vel eo modo, quo non debet. De superstitione agit D. Augustinus *Epist. 102. (alias 179.) ad Deogratias q. 3. cap. 2.* Unde superstitio est; *cum vel vero Deo cultus illegitimus, vel creatura cultus indebitus exhibetur.*

66. *Quæritur. Quando consecratur, quis verum Deum cultu illegitimo colere?*

Resp. Cum verus Deus colitur cæremoniis veteris legis, quibus Christus præfigurabatur venturus. Quod perinde est, ac significare, & confiteri Christum nondum incarnatum, & passum; consequenter est cultus perniciosus, aliquid falsum, & contra fidem significans. Est gravissimum peccatum in sic colente, quia præsumitur errare contra articulum fidei, *Incarnationis Filii Dei.* Hinc penitens in tali culpabilis interrogandus est, quid de fide sentiat? Et, dum cum errore reperitur, absolvi non potest à Confessario ordinario, quia est excommunicatus in Bulla Cœnæ. Imò, quamvis nec cum errore foret, tutius esset ipsum remittere ad Sacrum Tribunal.

II. Cum exhibetur Deo cultus superfluus, seu ineptus ad ipsum colendum, hoc est, cum sit aliquid ad Deum colendum,

dum, quod est præter Dei, vel Ecclesie institutionem, aut contra legitimam, & approbatam Ecclesie consuetudinem: ut, si Sacerdos in Missæ celebratione alios ritus, & preces adhibeat, præter ab Ecclesia receptas: abusus talis ex *Trid. sess. 22. in decret. de observan. in celebrat. Missæ* tollendus omninò est.

Quandoquidem mutatio potest inducere suspicionem hæresis, in casu nimirum, quo quis in celebratione Missæ utatur aliquo hereticorum ritu: ut, si post consecrationem data opera non genuilectat; nam tunc præsumitur cum Calvinistis non credere Christi veram, & realem præsentiam in hostia ritè consecrata.

67. *Quæritur, Quot modis cultus indebitus creaturae tribuitur?*

Resp. Multiplici. Idololatria, Divinatione Dæmoniaca, Magia, Maleficium, & Vana-observantia.

§. X.

Idololatria.

68. *Quæritur, Quid sit Idololatria?*

Resp. Est *superstitio, qua cultus, soli Deo debitus, creaturae exhibetur; ut, per sacrificium, erectionem templi, adorationem latræ: Sive oratione invocetur, sicut in vocatur Deus: Sive ei vota fiant, aut per ipsius nomen juretur, &c.*

Hujusmodi cultus solet secum habere annexam hæresim, dum colens credit creaturam esse divinitate præditam, vel dignam honore soli Deo debito. Et tunc quis absolvi non potest, quia est formaliter hæreticus excommunicatus in *Bulla Cœnæ*.

Si verò id non credat, adhuc gravissimè peccat contra virtutem Religionis, etiam si metu mortis cogatur; nam in iis, quæ sunt intrinsicè mala, nec metus mortis excusat. Immò, & tunc in foro externo, licet non in interno, excommunicatus reputatur; & ideo ad Sacrum Tribunal est dirigendus.

69. *Petit, An Idololatriam committat Catholicus, dum adorat hostiam, quam prudenter credit esse ritè consecratam, qua tamen non est, vel ex defectu potestatis, vel intentionis in consecrante?*

Resp. Ab aliquibus admittitur eum committere Idololatriam materiale. Quæ in hoc stat, quod quis alicui tribuat cultum divinum, inculpabiliter ignorans illum ei non deberi. Cæteris placet id negare, quibus subscribimus, quia, dum Catholici hostiam consecratam adorant, implicite retinent hanc conditionem adorandi, *si præcessit legitima consecratio: & parati sunt respondere, se eam adorare, quia prudenter credunt esse ritè consecratam, aliàs non adoraturi.*

• • §. XI.

Divinatio Dæmoniaca.

70. *Divinatio Dæmoniaca est inquisitio, & prænnunciatio futurorum, & occultorum indebitis modis, à divina Providentia non constitutis. Hac semper inimitur auxilio Dæmonis per pactum expressum, vel tacitum. Et dicitur sortilegium, quatenus ministerio Dæmonis illa notitia proeuratur pactum expressum, vel tacitum.*

Q 3

Pan